

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, dnia 9 września 2013 r.

DKK1-430/02/13/MAB

DECYZJA nr DKK - 116/2013

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Whirlpool Polska S.A. z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 32 705,60 zł (słownie: trzydzieści dwa tysiące siedemset pięć złotych sześćdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość 8 000 euro (słownie: osiem tysięcy euro), płatną do budżetu państwa, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy w toku wszczętego w dniu 22 listopada 2012 r. postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez BSH Sprzęt Gospodarstwa Domowego sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kontroli nad Zelmer S.A. z siedzibą w Rzeszowie (sygn. akt DKK1-421/37/12/MAB).

UZASADNIENIE

W dniu 22 listopada 2012 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu” lub „organem antymonopolowym”, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), zwanej dalej także „ustawa o ochronie konkurencji” lub „ustawa antymonopolowa”, wszczął na wniosek BSH Sprzęt Gospodarstwa Domowego sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, dalej także „BSH”, postępowanie antymonopolowe w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez BSH Sprzęt Gospodarstwa Domowego sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kontroli nad Zelmer S.A. z siedzibą w Rzeszowie, dalej także „Zelmer” (sygn. akt DKK1-421/37/12/MAB).

W toku tego postępowania Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej, pismem z dnia 29 listopada 2012 r. wezwał producentów sprzętu AGD, w tym Whirlpool Polska S.A. z siedzibą we Wrocławiu, zwaną dalej „Whirlpool” lub „Spółką”, do nadesłania następujących danych i informacji, dotyczących:

1. krótkiej charakterystyki produktów AGD wprowadzanych do obrotu (sprzedawanych) na terenie Polski przez Spółkę i jej spółki zależne;
2. wielkości sprzedaży krajowej oraz importu i eksportu sprzętu AGD Spółki w 2011 r.;
3. szacunkowego udziału Spółki w poszczególnych rynkach wprowadzania do obrotu produktów AGD;
4. głównych kierunków eksportu i importu produkowanego/sprzedawanego przez Spółkę sprzętu AGD;
5. charakterystyki poszczególnych polskich rynków wprowadzania do obrotu produktów AGD, na których Spółka konkuruje z BSH i Zelmerem;
6. ogólnej oceny zamiaru koncentracji BSH i Zelmera.

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy antymonopolowej powyższe żądanie Prezesa Urzędu zawierało wskazanie zakresu informacji, celu żądania i terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W ww. piśmie Prezes Urzędu określił wzywanych przedsiębiorcom, w tym Whirlpool, 14-dniowy termin udzielenia informacji. Pismo zostało doręczone Spółce w dniu 3 grudnia 2012 r. Termin na udzielenie odpowiedzi bezskutecznie upłynął w dniu 17 grudnia 2012 r. W związku z tym, w dniu 14 stycznia 2013 r. Prezes Urzędu wezwał ponownie Spółkę do udzielenia żądanych informacji w terminie 5 dni od daty doręczenia pisma. Wezwanie to zostało doręczone w dniu 17 stycznia 2013 r. Termin na udzielenie odpowiedzi bezskutecznie upłynął w dniu 22 stycznia 2013 r.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 31 stycznia 2013 r. nr DKK-15/2013 organ antymonopolowy wszczął na podstawie art. 47 ust. 1 w związku z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji postępowanie antymonopolowe w sprawie nałożenia na Whirlpool kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy w toku wszczętego w dniu 22 listopada 2012 r. postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez BSH kontroli nad Zelmer (sygn. akt DKK1-421/37/12/MAB). Zawiadamiając o wszczęciu postępowaniu Prezes Urzędu wezwał Spółkę do:

1. ustosunkowania się do postawionego zarzutu,

2. wyjaśnienia przyczyn nieudzielenia Prezesowi Urzędu żądanych informacji,
3. podania wielkości przychodu osiągniętego przez Whirlpool w 2012 r.

Powyższe zawiadomienie zostało doręczone Spółce w dniu 4 lutego 2013 r. Pismem z dnia 18 lutego 2013 r. Whirlpool ustosunkował się do postawionego zarzutu oraz jednocześnie przedstawił informacje żądane przez Prezesa Urzędu w pismach z dnia 29 listopada 2012 r. oraz 31 stycznia 2013 r. Dodatkowo Spółka wniosła o przywrócenie terminu na udzielenie odpowiedzi na pismo z dnia 29 listopada 2012 r. oraz o umorzenie postępowania antymonopolowego w sprawie nałożenia kary.

Z wyjaśnień Spółki wynika, że nieudzielenie odpowiedzi w terminie określonym przez Prezesa Urzędu nie wynikało z jej złej woli, tylko spowodowane było strukturą organizacyjną Spółki, zakresem i szczegółowością żądanych informacji. Whirlpool wskazał także, że choć siedziba Spółki znajduje się we Wrocławiu, to informacje, o które wystąpił Prezes Urzędu są przechowywane i opracowywane w oddziale Spółki w Warszawie, zaś przesłanie korespondencji zajmuje parę dni. Dodatkowo Whirlpool wskazał, że pismo Prezesa Urzędu z dnia 14 stycznia 2013 r. dotarło do właściwego pracownika Spółki dopiero pod koniec stycznia, co faktycznie uniemożliwiło udzielenie nań odpowiedzi w wyznaczonym terminie. Ponadto Spółka podniosła, że informacje, o które wystąpił Prezes Urzędu musiały być zebrane z kilku komórek organizacyjnych. Dodatkowo w okresie od grudnia do stycznia wiele osób przebywało na urloпах, zaś osoba odpowiedzialna za zebranie informacji była na zwolnieniu lekarskim.

Powołując się na wskazane wyżej okoliczności Spółka wniosła o umorzenie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Jednocześnie Spółka poinformowała, iż w 2012 r. osiągnęła przychody w wysokości **[tajemnica przedsiębiorstwa – załącznik – pkt 1]**

Postanowieniem nr DKK-16/2013 z dnia 31 stycznia 2013 r. organ antymonopolowy zaliczył w poczet materiału dowodowego niniejszego postępowania dokumenty uzyskane w trakcie postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez BSH kontroli nad Zelmer (sygn. akt DKK1-421/37/12/MAB), tj.:

- 1) pismo Prezesa Urzędu z dnia 29 listopada 2012 r., wzywające Whirlpool do przedstawienia informacji niezbędnych w toczącym się postępowaniu antymonopolowym, wraz z potwierdzeniem odbioru przez Whirlpool,

2) pismo Prezesa Urzędu z dnia 14 stycznia 2013 r., ponownie wzywające Whirlpool do przedstawienia informacji niezbędnych w toczącym się postępowaniu antymonopolowym, wraz z potwierdzeniem odbioru przez Whirlpool.

Pismem z 3 lipca 2013 r. organ antymonopolowy poinformował Spółkę o prawie zapoznania się z całością akt zgromadzonych w sprawie oraz przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do zgromadzonego materiału dowodowego. 15 lipca 2013 r. pełnomocnik Whirlpool zapoznał się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Wszelkie działania Prezesa Urzędu podejmowane są w interesie publicznym, mając na uwadze ochronę konkurencji i praw konsumentów. W związku z powyższym Prezesowi Urzędu przyznano szczególne kompetencje związane ze sprawowaniem kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy antymonopolowej.

Wskazane okoliczności zdecydowały między innymi, że przedsiębiorcy zostali zobowiązani – na mocy art. 50 ust. 1 ustawy antymonopolowej – do przedkładania organowi antymonopolowemu wszelkich koniecznych informacji na jego żądanie. Oznacza to, iż obowiązek udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie i wyznaczonym terminie ciąży na każdym przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji.¹ Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym zasadniczo nie mogą oni kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu, należy do tego organu.²

W celu efektywnego egzekwowania obowiązków, jakie spoczywają na przedsiębiorcach w zakresie wynikającym z ustawy antymonopolowej, Prezesowi Urzędu zostały nadane przez ustawodawcę instrumenty umożliwiające dyscyplinowanie przedsiębiorców w zakresie wykonywania przepisów ww. ustawy. Takim uprawnieniem jest między innymi art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej, który przewiduje możliwość nałożenia w drodze decyzji kary pieniężnej, jeżeli przedsiębiorca, choćby nieumyślnie, nie

¹ por. E. Modzelewska – Wąchał, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, TWIGGER, Warszawa 2002, str. 222

² por. wyrok SA z dnia 16 grudnia 1998 r., XVII Ama 62/98.

udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej. Prezes Urzędu na podstawie tego przepisu może wymierzyć karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Zgodnie z art. 5 ustawy antymonopolowej wartość euro podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary pieniężnej. Średni kurs euro ogłoszony przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary, tj. w dniu 31 grudnia 2012 r., wyniósł 4,0882 zł.

O zastosowaniu sankcji, jak i o jej wysokości decyduje Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego, kierując się między innymi zasadami określonymi w art. 111 ustawy antymonopolowej, tj. uwzględniając w szczególności okres, stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy. Należy jednak podkreślić, że katalog przesłanek wskazanych w tym artykule, którymi powinien kierować się Prezes Urzędu przy ustalaniu wymiaru kary, jest jedynie przykładowy.

Kara pieniężna za nieudzielenie informacji określona w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej ma charakter:

1. represyjny – nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu;
2. prewencyjny – ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa;
3. dyscyplinujący – zagrożenie nią, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu, ma skłaniać przedsiębiorców do udzielania żądanych informacji i dokumentów.

Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/04), w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b) nieobowiązującej już ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Zdaniem Sądu, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakkolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem. Z treści

powołanego orzeczenia można wywnioskować, że karą pieniężną może skutkować nie tylko zaniechanie udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, ale także udzielenie odpowiedzi po wyznaczonym terminie. W interesie Prezesa Urzędu leży bowiem zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy nie udzielają odpowiedzi na jego żądanie. Podkreślić należy, że ustawodawca szeroko zakreśla odpowiedzialność przedsiębiorcy za naruszenia typu proceduralnego, czego wyrazem jest zagrożenie sankcją w postaci nałożenia kary pieniężnej nawet w przypadku nieumyślnego nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał za konieczne nałożenie na Whirlpool kary pieniężnej z uwagi na fakt nieudzielenia w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej w toku wszczętego w dniu 22 listopada 2012 r. postępowania w sprawie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez BSH kontroli nad Zelmer. Chociaż art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej stanowi o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji lub w razie udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd i nie mówi wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywiste jest, że sformułowanie "*nieudzielenie informacji*" oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie³. Zważywszy, że przekazanie Prezesowi Urzędu stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego należy przyjąć, że nieudzielenie informacji w terminie (udzielenie jej po upływie wyznaczonego terminu) stanowi taką samą przeszkodę w osiągnięciu tego celu, jak nieudzielenie jej w ogóle⁴.

Prezes Urzędu zdecydował o nałożeniu na Whirlpool kary pieniężnej w wysokości 32.705,60 złotych, co stanowi równowartość 8 000 euro. Nakładając karę pieniężną organ antymonopolowy wziął pod uwagę fakt naruszenia przez Spółkę obowiązku, o którym mowa w art. 50 ustawy antymonopolowej, skutkującym sankcją określoną w art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, poprzez nieudzielenie przez nią odpowiedzi na żądanie Prezesa Urzędu w wyznaczonym terminie, ale dopiero po upływie 59 dni od wezwania i po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

³ Por. wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004 r., III SK 31/04, niepublikowany.

⁴ Ibidem.

Informacje żądane przez Prezesa Urzędu, w tym m.in. dotyczące wielkości sprzedaży krajowej oraz importu i eksportu sprzętu AGD przez Spółkę w 2011 r., szacunkowych udziałów Spółki w poszczególnych polskich rynkach wprowadzania do obrotu produktów AGD, głównych kierunków eksportu i importu produkowanego/sprzedawanego przez Spółkę sprzętu AGD, charakterystyki poszczególnych polskich rynków wprowadzania do obrotu produktów AGD, na których Spółka konkuruje z BSH i Zelmerem oraz ogólnej oceny zamiaru koncentracji BSH i Zelmera, miały dla organu antymonopolowego istotne znaczenie przy ocenie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez BSH kontroli nad Zelmerem i jej skutków rynkowych z uwagi na fakt, iż uczestnicy tej koncentracji byli i są jednymi z największych podmiotów działających na krajowych rynkach wprowadzania do obrotu poszczególnych typów sprzętu AGD i na wielu rynkach właściwych ich udziały rynkowe były bliskie lub przekraczały granicę 40% udziału, z którym ustawa o ochronie konkurencji wiąże domniemanie posiadania pozycji dominującej na rynku, Whirlpool zaś jest ich istotnym konkurentem.

Podkreślić również należy, iż postępowanie antymonopolowe w sprawie koncentracji, stosownie do treści art. 96 ust. 1 ustawy antymonopolowej, powinno być zakończone nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Zwrócenie się przez Prezesa Urzędu do przedsiębiorców z żądaniem udzielenia informacji na podstawie art. 50 tej ustawy nie przerywa ani nie przedłuża terminu rozstrzygnięcia sprawy. W związku z tym zagrożenie sankcją przewidzianą w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej jest jedynym środkiem, jakim dysponuje organ antymonopolowy, aby wymóc na ankietowanych przedsiębiorcach udzielenie informacji w określonym terminie, tj. przed zakończeniem postępowania w sprawie koncentracji, i aby odpowiedzi te mogły zostać uwzględnione przy ocenie danej koncentracji. W przedmiotowej sprawie pismo Whirlpool wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prawie dwa miesiące po upływie terminu na dostarczenie odpowiedzi. Skutkiem takiego zachowania Spółki było istotne faktyczne wydłużenie przeprowadzanych analiz rynkowych, wynikające z oczekiwania na otrzymanie odpowiedzi od Spółki, a co za tym idzie uniemożliwiło to wcześniejsze rozstrzygnięcie postępowania w sprawie koncentracji BSH kontroli nad Zelmer.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień zawinienia, objawiający się w możliwości udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu i jego zaniechaniu. Gdyby nie wszczęcie niniejszego postępowania Spółka mogłaby w ogóle nie udzielić żądanych przez Prezesa Urzędu informacji. Świadczy o tym chociażby fakt,

że pierwszy kontakt z organem antymonopolowym ze strony Whirlpool miał miejsce dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary. Dodatkowo, z samych wyjaśnień Spółki wynika, że podjęła ona czynności zmierzające do zebrania żądanych przez Prezesa Urzędu informacji dopiero po wszczęciu niniejszego postępowania. Istotne jest także to, że z wyjaśnień Whirlpool jednoznacznie wynika, że dwutygodniowy termin na udzielenie odpowiedzi był wystarczający do zebrania odpowiednich informacji i przygotowania odpowiedzi. W konsekwencji późniejsze udzielenie przez Whirlpool odpowiedzi na żądanie organu antymonopolowego, doręczone z prawie dwumiesięcznym opóźnieniem, należy uznać za naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej, o którym mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy.

Należy podkreślić, że sama Spółka, podkreślając brak złej woli w terminowym przesłaniu odpowiedzi, wskazuje jednocześnie, że przyczyny tego zaniechania leżały po jej stronie i wynikały z jej struktury organizacyjnej oraz sezonu urlopowego. Struktura organizacyjna Whirlpool oraz wewnętrzny podział zadań w Spółce nie może stanowić okoliczności łagodzącej w przedmiotowej sprawie. Okoliczności naruszenia oraz wyjaśnienia Spółki w tym zakresie przemawiają za stwierdzeniem, że Spółka nie udzieliła żądanych informacji nieumyślnie. Należy zauważyć, iż skutki obowiązywania wewnętrznych procedur i obiegu dokumentów u przedsiębiorców nie mogą rozciągać się na sferę obrotu prawnego, gdyż nie stanowią obowiązujących źródeł prawa. Trudnym byłoby, na gruncie obowiązującego prawa, zaakceptowanie poglądu, że konieczność przesyłania pism pomiędzy centralą przedsiębiorcy a jego oddziałem lub czasowa nieobecność pracownika są okolicznościami, które zawieszają wykonywanie ciężących na przedsiębiorcy obowiązków administracyjnoprawnych czy też cywilnoprawnych. Z tego powodu ryzyko negatywnych dla przedsiębiorcy skutków, wynikających z istnienia wewnętrznych procedur, regulujących działalność przedsiębiorcy, ponosi on sam. Uznanie przywoływanych przez Whirlpool powyższych okoliczności prowadziłyby do sytuacji, w której nigdy nie byłoby właściwego momentu do ukarania przedsiębiorcy naruszającego obowiązek udzielenia w terminie informacji, ponieważ zawsze doszłoby do udzielenia żądanej informacji, tj. po przekroczeniu wyznaczonego terminu z uwagi na istnienie procedur wewnętrznych przedsiębiorcy, co czyniłoby nałożenie kary bezprzedmiotowym. Jak wyżej wskazano, w przedmiotowej sprawie doszło do znacznego opóźnienia przy udzielaniu tych informacji (prawie dwa miesiące). Oznacza to, że nie udzielając odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu Whirlpool zaniechał wykonania swojego ustawowego obowiązku z przyczyn leżących po jego stronie i za które odpowiadał.

Kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych do wszczęcia i prowadzenia - w interesie publicznym (art. 1 ust. 1 ww. ustawy) - postępowania antymonopolowego, w tym postępowania w sprawie koncentracji. Ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Odmienne założenie osłabiłoby znacznie prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary.

Jako zupełnie bezzasadne należy potraktować wnioski Spółki o przywrócenie terminu na udzielenie odpowiedzi na żądanie wystosowane do Spółki przez Prezesa Urzędu oraz o umorzenie niniejszego postępowania. Po pierwsze, termin na udzielenie informacji ustalany przez Prezesa Urzędu ma charakter instrukcyjny. Cechą takiego terminu jest to, że jego przekroczenie powoduje faktyczne wydłużenie postępowania, ale nie rodzi skutków materialnoprawnych. Terminy instrukcyjne mogą być określane samodzielnie przez organy administracji publicznej w ramach ich uznania. Organy administracji publicznej mogą je wydłużać lub też wyznaczać nowe. Natomiast nie ma do nich zastosowania art. 58 k.p.a., który reguluje zasady przywracania terminów procesowych. Z tego powodu analizowany termin nie podlega przywróceniu. Ponadto to sama Spółka w pełni ponosi winę za uchybienie terminowi, gdyż nie wystąpiły żadne okoliczności zewnętrzne, które by jej to uniemożliwiły. Po drugie, nie można umorzyć niniejszego postępowania, gdyż nie zachodzą żadne przesłanki po temu - istnieje cały czas przedmiot postępowania, podstawa prawna jego prowadzenia oraz jego strona. W tej sytuacji należy uznać, że to nie niniejsze postępowanie jest bezprzedmiotowe, ale wniosek Spółki.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia Whirlpool i skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy antymonopolowej przez tę Spółkę w przyszłości. Spełnia również swoją rolę ogólnoprewencyjną, zniechęcającą do naruszenia prawa przez przedsiębiorców. Należy zarazem zauważyć, że wymiar kary wyznaczony w wysokości ok. 0,016% górnej granicy zagrożenia ustawowego uwzględnia istotną okoliczność łagodzącą, wpływającą na obniżenie wysokości kary pieniężnej, a mianowicie fakt, iż uchybienie obowiązkowi udzielenia informacji stanowi pierwsze naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej przez Whirlpool.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności Prezes Urzędu orzekł, jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy antymonopolowej karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Robert Kamiński
Dyrektor Departamentu Kontroli Koncentracji

Otrzymuje:

Whirlpool Polska S.A.

za pośrednictwem pełnomocnika:

Pana Marcina Piaseckiego
Markiewicz i Partnerzy
Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych
Al. Ujazdowskie 51
00 – 536 Warszawa